

VIIVE KASUMETS

70

Viive Kasumets, neiuna Allas, sündis Viitina vallas Kogre külas 6. septembril 1931. a.

1949. a. lõpetas ta Valga Arve- ja Plaanindustehnikumi. Järgnes pikk tööperiood Tartu Nahkgalanteriikombinaadis "Linda", kus Viive puutus kokku nahkesemete valmistamisega.

Ülikooli raamatukogu hügieeni- ja restaureerimisosakonda tuli ta tööle 1971. a. ja jäi siia kuni pensionile siirdumiseni 1996. aasta oktoobri lõpus.

Vastloodud osakonnas valitses otsiv ja loov vaim. Tol ajal ei olnud Eestis võimalik restaureerimist õppida, ka välismaal eriala omandamine oli võimatu. Restauraatoritena tööleasujad tungisid eriala saladustesse kättesaadava kirjanduse abil ning kõitekunstnikust osakonnajuhataja käe all raamatukogus kohapeal, õpiti praktilise töö käigus.

Viive loomumane täpsus ja korrektsus ning "Lindas" omandatud nahatöötlemise kogemus olid eelduseks suurepärase köiterestaatori kujunemisele. Tema ennistatud arvukatele raamatu- ja käsikirjaköidetele on antud uus eluiga, tema tööd on teostatud läbimõeldult, need on laitmatult ja äärmuseni viimistletud.

Oma rikkalikke kogemusi on Viive jäädvustanud ka kirjasõnas: *Dekoratiivpaberite valmistamine poolnahkköidete restaureerimiseks // Raamat — aeg — restaureerimine 3. Tartu, 1976, lk 150–156; Nahkköidete konserveerimine ja restaureerimine : metoodiline kiri* (Tallinn, 1985).

Soovime sünnipäevalapsele palju õnne ja tervist.

Kolleegid-restauraatorid

SIRJE TAMMOJA

60

Sirje Tammoja (neiuna Kiis) sündis 27. septembril 1941. a. Tartus töölisperes oma ema ainsa päikesekiirena. Isa ja tütar ei kohtunud kunagi — karmid sõja-aastad olid jätnud oma jäljed.

Tüdrukuke kasvas ema ja vanaema hoole all. Tema lapsepõlvemaaks oli Supilinn kogu oma argipäevasuses ja põnevuses.

Koolitee algas 1949. a. Tartu 1. Mittetäielikus Keskkoolis ehk Kroonuaia koolis. Päevad olid täis tegutsemist, rõõmu, muret ja trotsigi. Tehti sporti, elati mitmekesises ja huvitavas sõpruskonnas. Kooli lõpetamise järel, aastail 1961–1963 proovis Sirje müüja-ametit.

1963. a. astus Sirje Tartu Riikliku Ülikooli ajaloo-keeleteaduskonna eesti filoloogia osakonda raamatukogunduse ja bibliograafia erialale. Studiumi ajal aga toimusid kahetsusväärsed ümberkorraldused: raamatukogunduse ja bibliograafia õpetamine viidi

Tartust üle Tallinna Pedagoogilise Instituuti. See ei olnud eriti meelepärane, kuid eriala omandamine jätkus, pealegi pealinnas. Diplomeeritud raamatukoguhoidjana jõudis Sirje tagasi Tartusse 1967. aastal.

TÜ Raamatukogu bibliograafia osakonnas alustas rõõmsameelne Sirje sama aasta 25. septembril. Esimese ülesandena tuli tal tagantjärele bibliografeerida ajalehe *Tartu Riiklik Ülikool* kogu aastakäik. See ei olnud just kõige lõbusam. Pealegi oli Toome hoones avariiolekord ja bibliograafid töötasid endises eestikeelse kirjanduse fondis riulite vahel üsna omaette. Sirje töökoht asuski teistest eemal, silmsidegi puudus.

Lühikest aega katsus Sirje jõudu meetodikuna ülikooli kateedri- ja erialaraamatukogude juhendamisel. Mõnigi tööalane aspekt sai talle endale selgemaks. Paeluvamaks ja süsteemsemaks osutus siiski bibliograafiatöö. Ligi 33,5 aastat toimetaja, meetodiku ja vanembibliograafina ülikooli raamatukogus kestis 19. jaanuarini 2001, ootamatu koondamiseni.

Sirje tööpõld on avar olnud: pidev uute trükiste läbivaatamine ja bibliografeerimine teemadel *Tartu Ülikool ja Teaduslugu Eestis*, lühinimestike (näit. *Eestis ilmunud matemaatika-alase kirjanduse nimestikud 1968 ja 1969 // Matemaatika ja Kaasaeg nr. 16 ja 17*) ja mahukate bibliograafiate koostamine (*Tartu Riiklik Ülikool : 1944–1959. a. ilmunud tööde bibliograafia*) ning osalemine toimetamisel, bibliograafia- ja faktikartoteekide (*TÜ isikkoosseis*) täiendamine ja korrashoid, näitused, teatmeteeningus jpm. Toredat tööd on tehtud ja vaeva nähtud tudengitele raamatukogusaladuste ja bibliograafia-tarkuste õpetamisel ning võistlusmängu "Informiin" korraldamisel. Mitmed tänased Eesti poliitikud ja majandusmehed on olnud Sirje õpilased!

Sirje on suur lugeja, spordihuviline, arutleja noorsoo- ja ühiskonnaelu probleemide üle. Ta on olnud üpris hea sulega, mis meenub raamatukogu seinalehe *Uus Lehekülg* artiklitest, kuid ka teistest, näit. *Võtmeraatmuist : [näitusest "Eesti bibliograafiaväljaandeid"] // Edasi (1982) 6. jaan.*

Visa ja järjekindla tööga saavutas Sirje kõigi ülesannete korrektse lõpuleviimise, tema töö näitarvud olid enamasti teiste omadest suuremad.

Kolleegidesse ja lugejatesse suhtub ta asjalikult ja sõbralikult. Ta on otsekohene, aitab nõu ja jõuga. Uus ja tundmatu, sageli ka ohtuderohke töö ei löö teda rivist välja. Sinasõprus arvutiga tekkiski *Professor Juhan Aul : kirjanduse nimestik 1919–1997* (2. tr., 1997) täiendamisel ja *Professor Paul Ariste biobibliograafia 1921–2000* andmestiku sisestamisel.

Meenutagem ka Sirje aastaid kestnud aktiivset tegevust ametiühingus, kus mõnegi kolleegi korteritaotlus lahenes positiivselt tänu temale.

Kodune elu sujus kaua aega koos abikaasa Arno, poeg Alari, ema ja tädiga. Nüüd on peres rohkem noortega vaja arvestada. Sirje on linnalaps, kuid päikeselised kevadpäevad, ilus suvi ja lilled meelitavad tedagi maale Otepää lähedale Nõuni.

Sirje arvates on tal hästi läinud kolleegide, sõprade, töökoha ja sellel valitsenud hea atmosfääriga. Ta on tänulik selle eest!

Head tervist, rõõmsat meelt ja vahetevahel ka erialalist rakendust Sulle, Sirje!

Maare Kümnik